

İRSİYET, ÂŞIKLIK VE BEŞ ÂŞIK*

Dr. Doğan KAYA

Kişilerin âşıklığa yönelmelerinde irsiyet önemli rol oynar. Bu konu hakkında daha önce *Âşık Edebiyatı Araştırmaları* (Sivas, 1998) kitabımızda ayrıntılı bilgi verdiğimizden burada aynı bilgileri tekrar etmek istemiyoruz. Ancak yurdun çeşitli yörelerinde olduğu gibi Sivas yöresinde de kan bağı bulunan pek çok âşık vardır. Biz bu yazımızda bunlardan Turan ve Safiye Yılmaz'ın âşık olan çocuklarını konu edineceğiz. Bunlar; kızları *Zülbiye Sığircı*, *Günayar Erdoğan* ve Günayar'ın kızı *Yurdağül Erdoğan* ile oğulları *Şahin Yılmaz* ve *Murtaza Yılmaz*'dır.

ZÜLBİYE SİĞİRCİ

1962'de Altınyayla'nın Tahiyurt köyünde doğdu. Turan ve Safiye Yılmaz'ın kızıdır. İlkokulu köyünde okudu. 1979'da Hidayet Sığircı ile evlendi. Üç çocuk annesidir. Halen Şarkışla'da ikamet etmekte olup ev hanımıdır.

Yetmişten fazla şiiri vardır. Şiirleri teknik yönden kuvvetlidir. Bunlar genellikle dini konuda olup on bir hecelidirler.

Muhtacım

Kerem eyle yüce Rabb'im yol göster
Keremine kudretine muhtacım
Sen tut elimizden bize sen göster
Sabırına selâmına muhtacım

Muhtacım ben sana daima muhtaç
İyi et yaramı sen sür bir ilaç
Doktorlar doktoru sen yaramı aç
Dermanına merhemine muhtacım

Yok olan yok sende imkânı büyük
Yüceler yücesi mekânı büyük
İyliği yardımı şefkati büyük
Ver gönlüme ilhamına muhtacım

Ver muradım hedefime ulaştır
Yunus gibi dağı taşı dolaştır
Bir tebessüm eyle nefsimi sustur
İlimine irfanına muhtacım

* Yayımlandığı yer: *İrsiyet, Âşıklık ve Dört Âşık*, Erciyes, S. 297, Eylül 2002, s. 16-19.

Ne kadar neylesek sonumuz ölüm
 Sevdiği kulana eylemez zulüm
 Beni darda koyma sen tut sen elim
 ZÜLBİYE der Rahman'ıma muhtacım

Dua

Yüce Mevlâ'm benim senden ricam var
 Geldim huzuruna beni affeyle
 Duamı kabul et geri çevirme
 Geldim huzuruna beni affeyle

Günahkâr kulunum günahım çoktur
 Benim senden başka taptığım yoktur
 Sen büyük hekimsin sen büyük doktor
 Geldim huzuruna beni affeyle

Ver muradım hedefime varayım
 İt kulunum eşiğinde öleyim
 Sabır ver gönlüme huzur bulayım
 Geldim huzuruna beni affeyle

Yoldan çıkanları döndür yoluna
 Sen Kerim'sin sen hükmeden kuluna
 Acı gençliğime fakir halime
 Geldim huzuruna beni affeyle

Sen kara eyleme benim yazımı
 Sana geldim sana döndüm özümü
 İki cihanda da ak et yüzümü
 Geldim huzuruna beni affeyle

Doğrudan ayırma söyletme yalan
 Bana rehber olsun Kadim-i Kur'an
 Nefsime uydurma yedirme haram
 Geldim huzuruna beni affeyle

Hayır işlerinde koşayım sana
 Şerrine uğratma yardım et bana
 Her zaman her yerde muhtacım sana

Geldim huzuruna beni affeyle

Kazayı belâyı def et başımdan
Salma beni münafığın peşinden
Daima koşayım hayır işinden
Geldim huzuruna beni affeyle

ZÜLBİYE kuluna sen et yardımı
Şifa gönder sen iy'eyle derdimi
Ya Rab koru vatanımı yurdumu
Geldim huzuruna beni affeyle

Tamam mı

Derdin yüce dağdan yüce de olsa
Gülmesini bileceksin tamam mı
Önüne çıksa da türlü engeller
Gelmesini bileceksin tamam mı

Kış olsa da baharında yazında
Güvencini kayıp etme özünde
Sadık olup verdiğin her sözünde
Kalmasını bileceksin tamam mı

Kayıp etme şerefini şanını
Doğruluktan yana döndür yolunu
Gerekirse vatan için canını
Vermesini bileceksin tamam mı

Sakın yenik düşme kendi nefsine
Her türlü çileye katlanır sine
Ola ki kapılma kibire kine
Durmasını bileceksin tamam mı

Eğil deli gönül engine eğil
Vefasız insana verilmez meyil
Her zaman her zaman almalı değil
Vermesini bileceksin tamam mı

Yeter ey ZÜLBİYE sen kendini bil

Hak yolu inşallah gittiğin bu yol
 Seni Yaradan'a acize bir kul
 Olmasını bileceksin tamam mı

Peygamber Efendimize

Güzel ahlakına güzel huyuna
 Bakıp ibret almaz eller utansın
 Kalbinden çıkmayıp hep gece gündüz
 Seni zikretmeyen diller utansın

Bu dünyaya geldin nurunu saçtın
 Gönüller fethedip ufuklar açtın
 Uhut Savaşında başta savaştın
 Sana el kaldıran kollar utansın

Adınla yazdırdı Mevlâ adını
 Şeker vermez sözlerinin tadını
 Kırmızı gül senden aldı kokunu
 Seni koklamayan canlar utansın

Ümmetim diyerek döktün yaşını
 Hıra dağı üstüne gördün düşünüyü
 Hangi kâfir şehit etti dişini
 Sana karşı gelen dinler utansın

ZÜLBİYE'yim aşkın ile yanarım
 Sana kavuşmaktır ahd ü kararım
 Mahşer günü şefaatin umarım
 Sana kavuşmayan kullar utansın

GÜNAYAR ERDOĞAN

1964'te Altınyayla'nın Tahiyurt köyünde doğdu. Turan ve Safiye Yılmaz'ın kızıdır. Şiir yazmaya 9-10 yaşlarında başladı. Okumaya çok hevesi olmasına rağmen, ailesi karşı çıktığından hevesi yerine gelmedi. Ancak okumayı ve yazmayı kendi kendine öğrendi. 16 yaşında evlendi. Henüz ömrünün baharında beş çocuk sahibi oldu. Beşinci çocuktan sonra beyninden rahatsızlandı ve sık sık sinir krizleri geçirmeye başladı.

Babası ve annesi şiir yazdığını öğrenince tıpkı okula gitmesine mani oldukları gibi buna da karşı çıktı. Ancak Günayar 15 yaşına kadar sürekli şiir yazdı. Bu arada evlendi, ancak şiir yazmasına bu defa da eşinin ailesi tepki gösterdi. Dert, geçim sıkıntısı etrafında gösterilen tepkiler derken Günayar'ın içindeki sanat aşkı söndü. Şu anda şiir yazamıyor ve ilk şiirlerinden de birkaçı aklında.

Hani Nerede

Anamız babamız Adem'le Havva
Şu yalan dünyaya kurdular yuva
Hep ümmeti için ederdi dua
Nur yüzlü Muhammed hani nerede

Yusuf'un mekânı karanlık zindan
Eyüp derde düştü hak verdi derman
Savaş elbisesi görünmez kandan
Allah'ın aslanı Ali nerede

Yakup yavrum diye yaşlar dökerdi
İdris terzi idi kefen dikerdi
Güçlü Hamza her bileği bükerdi
Hani pehlivanlar piri nerede

Hazret-i İbrahim Kabe'yi kurdu
Eshabkehf üç asır mağrada durdu
Haz(i)ret-i Osman Kur'an okurdu
O sadası tatlı dili nerede

Veysel Allah diye yola düşerdi
Ömer ise adaletle yaşardı
Yunus hak aşkıyla dolup taşardı
Hacı Bayram gibi veli nerede

Tanımazsın

Tanınmaz bir hale düştüm
Görsen beni tanımazsın
Yandım ateşlerde piştim
Görsen beni tanımazsın

Ağzımda dişim döküldü
Damardan kanım çekildi
Dünya başıma yıkıldı

Görsen beni tanımazsın

Saçlarım bembeyaz oldu
Gül benzim sarardı soldu
Geçti ömrüm ziyan oldu
örsen beni tanımazsın

Görsen o kadar değiştim
Çok büyük engeller aştım
Mutluluk paşende koştum
örsen beni tanımazsın

GÜNAYAR der kara yazım
Yürürken yorulur dizim
Önümü görmüyor gözüm
örsen beni tanımazsın

MURTAZA YILMAZ

1975'te Altınyayla'nın Tahiyurt köyünde doğdu. Turan ve Safiye Yılmaz'ın oğludur. İlkokul tahsilini köyündeki okulda yaptı. Ortaokulu ve liseyi ise Şarkışla'da bitirdi. 1996'da evlendi, iki çocuk babası. Şu anda Şarkışla'da un fabrikasında çalışmakta.

Şiir yazmaya 14 yaşında başladı. Genellikle sosyal ve dert konulu şiirleri olup olan şiirlerinin sayısı 200'den fazladır.

Böyleyim Kardeş

Adım Murtaza'dır soyadım Yılmaz
Memleket Sivas'tır başka yer olmaz
Bazısı tanır da bazısı bilmez
Öğrenmek istersen ben buyum kardeş

İlçem Altınyayla köyümse Tahtyurt
Hasretlik ateşi içimde bir dert
Kalleşlik bilmeyiz mert oğluyuz mert
Tanımak istersen ben buyum kardeş

Ben şairim şiir yazmaktır işim
Yaşımı sorarsan yirmi beş yaşıım

Dertlerden belâdan kurtulmaz başım
Tanımak istersen ben buyum kardeş

Amacım İslâmı cihana yaymak
Bozulmuş düzeni düzeni koymak
Batıla değil de töreme uymak
Tanımak istersen ben buyum kardeş

Allah sevgisinin özündeyim ben
Muhammed ümmeti sözündeyim ben
Yavuz'un Fatih'in izindegim ben
Öğrenmek istersen ben buyum kardeş

Çağ imiş modaymış hiç aklım ermez
Boşuna uğraşma kafama girmez
Biraz gevezeyim dilim hiç durmaz
Tanımak istersen ben buyum kardeş

MURTAZA'yım tarif ettim kendimi
Çok uğraştım yıkamadım bendimi
Öldürseler dahi bozmam andımı
Öğrenmek istersen ben buyum kardeş

Doktor Bey

Boşuna uğraşma hiç zahmet etme
Kapanmaz gönlümde yara doktor bey
AİDS'ten kanserden beter dertlerim
Yanmışım ateşe nara doktor bey

İncitme kâğıdı kalemi yorma
Fayda etmez doktor hap ilaç verme
Netice bellidir röntgene vurma
Kalmadı metelik para doktor bey

İçimdeki sevgi döndü nefrete
İşte gördün doktor düşme hayrete
Benzer oldum Mecnunlara Ferhat'a
Düşmüşem ah ü zara doktor bey

Sığmıyor dertlerim kale söze
Sığmıyor dağlara taşlara düze
Eğerki çareyi sorarsan bize

Söyleyim tez gelsin yare doktor bey

Ne biçim ıstırap sona ermiyor
Akıl fikir gönle hüküm vermiyor
Doçentler proflar bunu bilmiyor
Dönmüşüm amaya köre doktor bey

Yaralı ceylanım kan kaybederim
Buzlu su isterim yanar ciğerim
Derdimin dermanı yare giderim
Talihimle bahtım kara doktor bey

MURTAZA diyor ki dinsin bu acı
Kök salmış dertlerim derinde ucu
Gönlümün sultanı derdim ilacı
Yolla beni nazlı yare doktor bey

Olmaz

Bu vatan bir gemi bizlerse kaptan
Yanlış bir rotada yüzersek olmaz
Milletim el ele vermeli toptan
Safları gevşetip bozarsak olmaz

Tek çare bir yürek bir vücut olmak
Huzur saadeti İslâmda bulmak
Akıbeti feci gaflete dalmak
Batıla meyledip azarsak olmaz

Her zaman dönmeli düzenin çarkı
Zenginin fakirin olmasın farkı
Osmanlı soyuyuz Osmanlı ırkı
Mazlumunu yetimi ezersek olmaz

MURTAZA bu ocak tütmeli diyor
Artık bu işkence bitmeli diyor
Herkes hak yolundan gitmeli diyor
Arkadan kuyular kazarsak olmaz

YURDAGÜL ERDOĞAN

1985'te Sivas'ın Altınyayla ilçesinin Kürkçüyurdu köyünde doğdu. Abdülkadir ile Günayar Erdoğan'ın kızıdır. Beş çocuklu ailenin ilk çocuğudur. Ailesi, beş yaşına kadar köyde kalmış, daha sonra Şarkışla'ya yerleşmiştir. İlkokulu Mehmet Emin Tuna İlkokulunda okuduktan sonra maddi sıkıntı içinde olduklarından iki sene okumaya ara vermiştir. Halen Şarkışla'da Köseoğlu İlköğretim okulunda öğrencidir. Babası, iş olduğu mevsimlerde inşaatlarda çalışmaktadır.

Şiire 10 yaşında iken başladı. Ailesinden annesi *Günayar Erdoğan*, teyzesi *Zülbiye Sığırcı*, dayıları *Şahin* ve *Murtaza Yılmaz* da halk şairidir. Yurdagül, ilk şiirlerini, çevrenin dedikodusundan çekinerek herkesten sakladı. Birgün okulda öğretmenleri Âşık Veysel hakkında şiir istedi. Çoğu arkadaşı gibi Yurdagül de bu konuda bir şiir yazdı. Şiiri sınıfta ve okulda büyük ilgi gördü. Böylelikle kısa sürede etrafında tanındı. Genellikle hüznün hakim olduğu şiirlerinde, ailesinin durumunu ve çeşitli olayları dile getirdi. Bunda çektiği çilelerin ve çok sevdiği dedesinin gözünün önünde trafik kazasında can vermesinin payı büyüktür. Bu olaydan sonra kendisini şiirlere kaptırır ve artık tesellişi şiirlerde bulup rahatlar. Bilhassa dayısı Murtaza Yılmaz'ın etkisinde kalan Yurdagül bugüne kadar 95 şiir yazdı. Şiirleri teknik yönden oldukça iyidir.

Yurdagül'ün henüz on altı yaşında olmasına rağmen bu derece güçlü şiirler yazması, bizi ister istemez, XXI. yüzyılda adından çok söz ettirecek bir âşıkla yüz yüze olduğumuz gerçeğine götürüyor.

Sivas

Hayran oldum baharına, yazına
Açar gonca gonca gülü Sivas'ın
Dağlar arasında uzanır gider
İnişli çıkışlı yolu Sivas'ın

Traktörler tarlalarda çalışır
Ak kuzuya kara koyun karışır
Oğul gelir babasına danışır
Öpülür büyüğünün eli Sivas'ın

Sivas yayla derler dağların ardı
Atamız burada Kongre kurdu
Ozanlar diyarı, aşıklar yurdu
Çalar ince ince teli Sivas'ın

Tohum eker ovasına düzüne
Yiğitleri sadık olur sözüne

Laf söylenmez gelinine, kızına
Bükülmez bileği beli Sivas'ın

Koyunu kuzusu yaylada otlar
Biner koçyiğitler şahlanır atlar
Düğünler kurulur silahlar patlar
Bol olur kaymağı balı Sivas'ın

Okur cahil kalmaz şehiri köyü
Pınarlardan akar soğuktur suyu
Bir mecliste durur çobanı, beyi
Kibir benlik gütmez dili Sivas'ın

Beş vakit namazda camiler dolar
Yaradana kulluk etmeyi diler
Yaşıyor bağrında ulular pirlere
Cennete uzanır yolu Sivas'ın

Kazam Şarkışla, Sivas'tır ilim
Seni methetmekten durmuyor dilim
Biraz acı değer rüzgarın, yelin
YURDAGÜL kölesi kulu Sivas'ın

N'olur

Gönül dağımaya yağan kar
Bir türlü gelmiyor bahar
Yalvarırım sana rüzgâr
Deli deli esme n'olur

Günlerim geçmez cefasız
İnsan yaşar mı sevdasız
Terk edip giden vefasız
Selamını kesme n'olur

Seher vakti öter kuşlar
Şimdi hayal oldu düşler
İnsan olan hata işler
Darılıp da küsme n'olur

Ah çekerim yürek sızlar

Şahit gökteki yıldızlar
YURDAGÜL arzular özler
Yüz çevirip susma n'olur

Gel Gayrı

Hasretin ömrümü yedi bitirdi
Çiçek gibi soluyorum gel gayrı
Azrail başıma geldi oturdu
Son nefesi alıyorum gel gayrı

Ne olur sevdiğim uzaktan bakma
Zaten aşkın yaktı bir de sen yakma
Unuttum deyip de dünyamı yıkma
Sevdiğini biliyorum gel gayrı

Elin tutup yaylalara çıkarım
İpek saçlarına güller takarım
Ekmek yemez gözlerine bakarım
Senin için ölüyorum gel gayrı

Yanık bir türküsün düşmen dilimden
Seninle Yurdağül korkmaz ölümden
Artık kimse döndüremez yolumdan
Ben de sana geliyorum gel gayrı

Sen İdin Ata'm

Bayrağı vatanı halkı koruyan
Düşmanla savaştan sen idin Ata'm
Bıkıp usanmadan bu yurdun için
Zaferlere koşan sen idin Ata'm

Kahramanlık yapan bilekler büken
Sevgi tohumunu dünyaya eken
İzmir'de düşmanı denize döken
Kükreyip de coştan sen idin Ata'm

Sen bir Türk'tün Türk bayrağı taşırdın
Düşmanların yollarını şaşırdın
Emek verip millet için yaşardın
Karlı dağlar aşan sen idim Ata'm

Kar kış demez cephelerde yatarsın
 Düşmana kendini siper tutarsın
 Cesaretle orduya güç katarsın
 Volkan gibi taşan sen idin Ata'm

Senin şanın ile süslendi yurdun
 Yirmi üç Nisan'ı hediye verdin
 Sivas'a gelerek kongre kurdun
 Bu yurda yakışan sen idin Ata'm

YURDAGÜL'üm seni unutmaz atam
 Senin başarıyla kurtuldu vatan
 Bize yol gösterip ışıklar tutan
 Önümüze düşen sen idin Ata'm

Bu Hayat

Güve düştü şu ömrümün özüne
 Ağır ağır bitiriyor sevdiğim
 Güven olmaz bu dünyanın sözüne
 Aklım fikrim yitiriyor sevdiğim

Feleğin işine şaşıyom gayrı
 Gençlik menziline aşyom gayrı
 Seneden seneye düşüyom gayrı
 Güneş gibi batıyor sevdiğim

Ey sevdiğim sana döktüm derdimi
 Terkeyledim ben sılamı yurdumu
 N'olur etsen YURDAGÜL'e yardımı
 Gelmez yola götürüyor sevdiğim

ŞAHİN YILMAZ

07.01.1971 günü Altınyayla'nın Tahtyurt köyünde doğmuştur. Turan ve Safiye'nin oğludur. Çocukluğu köyünde geçmiştir. İlkokulu köyünde okuduktan sonra Yıldızeli'ndeki Pamukpınar Öğretmen Lisesine girmiş burada altı yıl (1980-1986) yatılı okumuştur. 1990'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirmiştir. İlk çalıştığı yer İstanbul Defterdarlığıdır. Burada uzun müddet çalıştıktan sonra Tokat Defterdarlığına tayin edilmiştir. Halen burada Millî

Emlak Denetmeni olarak çalışmaktadır. Askerlik hizmetini kısa dönem olarak İstanbul'da yapmıştır. 1990 yılında Güler Hanım'la evlenmiş, bu evlilikten Mehtap, Muhammet ve Kübra adında üç çocuğu olmuştur.

Şiir tekniği ve sanatı çok güçlü olan Şahin, şiir yazmaya lise yıllarında başlamıştır. Soyca âşık olan bir ailedendir. Kardeşleri Murtaza Yılmaz, Zülbiye Sığırcı, Günayar Erdoğan ve Günayar'ın kızı Yurdagül Erdoğan da âşıktır. Bağlama çalabilmektedir. Mahlas olarak adını kullanmakla birlikte birçok şiiri mahlassızdır. Millî konularda hassas biridir. Şiirlerinde yurt gerçeklerini ve gördüğü haksızlıkları ustalıkla dile getirmiş, yermiştir. Ustası ve çırağı yoktur. Reyhanî, Murat Çobanoğlu, Ali Kızıltuğ, Sefil Selimî ve Abdurrahim Karakoç sevdiği ve etkilendiği şairlerdir. Şiirlerinin bir kısmı Sevgi Yolu dergisinde ve Bizim Anadolu gazetesinde yayımlanmıştır. "Gül Kokar Sevdalarım" adlı bir şiir kitabı vardır. 200'den fazla şiiri vardır.

Kaynakça: Doğan Kaya Arşivi

Bizim Köyde

Kadınların çarşafına,
Bürük derler bizim köyde
Daha yetmemiş ekine
Firik derler bizim köyde

İşaretin adı *kertik*
Evde durmayana *sürtük*
Eğer çok büyükse yırtık
Yirik derler bizim köyde

Avrat diyorlar madama
Loğ çekerler toprak dama
Zayıf çelimsiz adama
Cırık derler bizim köyde

Erkek *herif* bayan *karı*
Kayısı *çir*, mısır *darı*
Harmana eskiden beri
Hürük derler bizim köyde

Çiftçilerin *çapasına*
Meses derler *sopasına*
Boz eşeğin *sıpasına*
Kerik derler bizim köyde

Bakmazlar bahara yaza

Hazırlık yaparlar güze
Sevgilisi olan kıza
Kırık derler bizim köyde

Allah Akıl Versin

Tüm dünyanın göz dediği organa,
Kaş diyeni alkışladık ha babam!
Üstümüze örttüğümüz yorgana,
Taş diyeni alkışladık ha babam!

Sabahki sözünden öğleyin cayıp,
Seçim sonrasında oluyor kayıp,
Vatandaşı eşek yerine koyup,
Çüş diyeni alkışladık ha babam!

Kafa yorduk kıllara ve tüylere,
Suçluysa da dokunmadık beylere,
Yalakalık için, kötü şeylere,
Hoş diyeni alkışladık ha babam!

Üç istedik, razı olduk buçuğa,
Ekranlarda akıl sorduk kaçığa,
Ayak bile olamayan küçüğe,
Baş diyeni alkışladık ha babam!

Kediyi oyuncak ettik fareye,
Bir bağ verdik, iki demet tereye,
Ahlâk, namus, haya, din ve töreye,
Boş diyeni alkışladık ha babam!

Arı diye kovan yaptık sineğe,
Tekme attık, yemek yenen çanağa,
Ahırdaki yedi yaşlı ineğe,
Kuş diyeni alkışladık ha babam!

Vaatlerle uyutulup satıldık,
Daha kumar oynamadan ütüldük,
Tavuk gibi kümeslerde tutulduk,
Kiş diyeni alkışladık ha babam!

Bataklığa düştük, uyduk birine,
Çırpındıkça battık daha derine,

Adam gibi konuşanın yerine,
Çiş diyeni alkışladık ha babam!

Ben Sivas'ın Oğluyum

Bozkırın ortasında medeniyet beşiği
Buradan arşa çıkar evliyanın ışığı
Saymakla tükenir mi ozanları âşığı
Veysel'le aşka geldim Ruhsatı'yle doluyum
Sivas benim vatanım ben Sivas'ın oğluyum

Alevî Sünnî kardeş kardeşliği biliriz
Vatan için yaşarız vatan için ölürüz
Provoke etmeyin bir araya geliriz
Ali benim İmam'ım Osman'a da bağlıyım
Sivas benim vatanım ben Sivas'ın oğluyum

Özümde yiğitlik var haksızlığa gelemem
Zulme suskun kalıp ta dilsiz şeytan olamam
Dostlarım ağlar iken kahkahayla gülemem
Yanlış isyan eden Pir Sultan Köroğlu'yum
Sivas benim vatanım ben Sivas'ın oğluyum

Yıldırım'ın geldiği Osmanlı şehiriyim
Kızılırmakla coşan bereket nehiriyim
Her ilmin merkeziyim batni, zahiriyim
Orta Asya'dan gelen Oğuzların koluyum
Sivas benim vatanım ben Sivas'ın oğluyum

Çifte Minare'siyle eder dine şahadet
Gökmedrese Şifaiye Selçukludan emanet
Kitabında yer almaz kalleşlik ve ihanet
Talibî'ye meftunum Ali İzzet'e deliyim
Sivas benim vatanım ben Sivas'ın oğluyum

Cumhuriyet temeli sağlam örüldü burda
Kurtuluş Savaşına karar verildi burda
Bir millet şaha kalktı tekrar dirildi burda
Özgürlük çınarının yaprağıyım dalıyım
Sivas benim vatanım ben Sivas'ın oğluyum

Dargınım Ben

Elim kalkmaz beyin durdu
 Hiç dokunma yorgunum ben
 Bülbul idim bir gül vurdu
 Çiçeklere dargınım ben

Gölde yoğurt tutmuyormuş
 Lafla gemi gitmiyormuş
 Sevgi bile yetmiyormuş
 Onun için durgunum ben

Yalan mıydı Şirin, Aslı
 Tükenmiş onların nesli
 Özü çürük dışı süslü
 Ağaçlarda sürgünüm ben

Bu devirde sevmek haram
 Verem olur insan verem
 Aldattı Mecnun'la Kerem
 Onlara da kırgınım ben

Tövbe daha âşık olmam
 Başıma belayı almam
 Şiir yazıp saz da çalmam
 Ama sana vurgunum ben

Aşk Kahvesi

Bana bir kahve yap türkü tadında
 Kırk yıl değil yüz yıl hatırı olur
 Meşhur olsun "aşk kahvesi" adında
 Kırk yıl değil yüz yıl hatırı olur

Sevdamızın ateşinde pişirsen
 Üzerine cemalini düşürsen
 Gözlerime dalıp biraz taşırsan
 Kırk yıl değil yüz yıl hatırı olur

Cezvesini kinden uzakta tutsan
 Şekerin yerine tatlı dil atsan
 İçine birazda muhabbet katsan
 Kırk yıl değil yüz yıl hatırı olur

Fincan yoksa avucunda içirim

Bir sigara yakar zevkten uçarım
Sana niyet tutar fal da açarım
Kırk yıl değil yüz yıl hatırı olur

Göğsüne yaslansam seni yormadan
Gönül bardağınla su ver, kırmadan
Bir küçük öpücük kimse görmeden
Kırk yıl değil yüz yıl hatırı olur

Kurban Niye Şaşıyoruz

Beynimizde seksen tilki
En ciddi sözümüz belki
Ne hedef var ne de ülkü
Amaçsızca koşuyoruz
Kurban niye şaşıyoruz

Ekrana olmuşuz köle
Kültürümüz tele vole
Haksızları bile bile
Sırtımızda taşıyoruz
Kurban niye şaşıyoruz

Yurdumuzdan sürseler de
Defterimiz dürseler de
Sırtımızdan vursalar da
Sessiz kalıp kaşıyoruz
Kurban niye şaşıyoruz

Estik muhalif kalınca
Sustuk iktidar olunca
Kargadan rehber bulunca
Gidip b...ka düşüyoruz
Kurban niye şaşıyoruz

Bize layık kazma kürek
Düşünmek nemize gerek
Her sakala uygun tarak
Kişiliksiz yaşıyoruz
Kurban niye şaşıyoruz

Başımızda sultan emir
Haydi demokrasi kemir

Vicdanlar buz kalpler çamur
 Sokaklarda üşüyoruz
 Kurban niye şaşıyoruz

Açlıkla terbiye olduk
 Düdükle hizaya geldik
 Birkaç kez bedava öldük
 Kaynamadan taşıyoruz
 Kurban niye şaşıyoruz

Şahin der ki küstürüldük
 Bir köşeye kısırlıdık
 Azarlanıp susturulduk
 Altımıza işiyoruz
 Kurban niye şaşıyoruz

Sen Leyla Ol

Sevgili, başını göğsüme yasla
 Sevgimiz bir ömür bitmesin asla
 Lütfeyle bade sun ilahi tasla
 Nasibimse birkaç yudum alayım
 Sen Leyla ol ben Mecnun'un olayım

Gözlerin kalbime çağlasın tezden
 Dudakların güle benzesin hazdan
 Sevdanın tarifi sorulsun bizden
 Derd-i aşkın dermanını bulayım
 Sen Leyla ol ben Mecnun'un olayım

Askımız, aşkların mihengi olsun
 Onun ne benzeri ne dengi olsun
 Bütün şarkıların ahengi olsun
 Bestem sensin perde perde çalayım
 Sen Leyla ol ben Mecnun'un olayım

Hastalara şifa versin bakışın
 İlhamı ol her oyanın nakışın
 Gülistanı utandırısın kokuşun
 Rüzgâr vursun nerde isen bileyim
 Sen Leyla ol ben Mecnun'un olayım

Bülbüller bizleri şakıyıp ötsün

Aşk üstüne söylenecek söz bitsin
 Melekler sevgime şahitlik etsin
 Çok beklettin artık çağır geleyim
 Sen Leyla ol ben Mecnun'un olayım

Ben Türk'üm

Ayağa kalkmanın zamanı geldi
 Âlemin düşünen başı benim ben
 Aslan yuvasına köpekler daldı
 Kudurmuş itlere aşı benim ben

Yesevî'yle gelen sevgi bağıyım
 Hıra Mağrası'yım Tanrı Dağı'yım
 Mazluma şerbetim zulme ağuyum
 Kâfirin boranı kışı benim ben

Çık zirveye durma artık enginde
 Bu cihanda eşin de yok denginde
 Malazgirt önünde Uhud cenginde
 Ölüp de dirilen kişi benim ben

Türklük şerefimdir İslâm'sa şanım
 Vatan namusumdur bayraksa kanım
 Hem yarınım hem bugünüm hem dünüm
 Beşerin hayali düşü benim ben

Ben küsersem tarih kurur çöl olur
 Ben susarsam lisan durur lal olur
 Ben düşersem hak batıla kul olur
 Allah'ın kılıcı taşı benim ben

Köküm belli necip millet Türk'üm be
 Peygamberin methettiği ırkım be
 Şu dünyayı çevirecek çarkım be
 İslam'ın şartının beşi benim ben

N'örüyon

Epey oldu, selam salamıyorum
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon
 Bir fırsat bulup da gelemiyorum
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Tepesi dumanlı dağdan haber ver
 Bahçeden bostandan bađdan haber ver
 Dođandan ölerden sađdan haber ver
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Bir ay sürmüş fayda olmamış yazdan
 Kar yağmış yolları kapatmış güzden
 Gadasın aldığım haber sal tezden
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Bilirim Sivas'ın kara kışını
 Özledim anamın ayran aşını
 Duydum kırmışsınız bulgur taşını
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Ekinleri dolu vurmuş bitmemiş
 Tarlada koymuşsun orak tutmamış
 Bildir arpa buđday para etmemiş
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Çoban Ali kurda vermiş davarı
 Kış yarısı bitmiş hayvan zavarı
 Yıkıldı mı el yerinin duvarı
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Toprak damı akıyor mu binamın
 Gözyaşları çağlıyor mu sunamın
 Hâlâ dizi ağrıyor mu anamın
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Kuruyunca bizim pınarın suyu
 Evin bahçesine kazmışsın kuyu
 Geçim derdi bölüyor mu uykuyu
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Burda da keyif yok yüređim dađlı
 Köpekler geziyor taşlarsa bağlı
 Başka ne var ne yok babamın oğlu
 Anlat hele can gardaşım n'örüyon

Mevlâ Seni Kem Gözlerden Korusun

Gül kokulum tatlı dillim ay yüzlüm
 Mevlâ seni kem gözlerden korusun
 Kardelen bakışım ey ceylan gözlüm
 Mevlâ seni kem gözlerden korusun

Aşkıyla Kerem'i etse de ateş
 Aslı Han olamaz inan sana eş
 Sen varken buluta saklanır güneş
 Mevlâ seni kem gözlerden korusun

Vasfın edem desem Allah biliyor
 Kelimeler kifayetsiz kalıyor
 Güle baksan utancından soluyor
 Mevlâ seni kem gözlerden korusun

Sana düşman olan girsin mezara
 Korkuyorum geleceksin nazara
 En iyisi çıkma çarşı pazara
 Mevlâ seni kem gözlerden korusun

Taksimât

Anadolu erlerine
 Tekme ile şamar düştü
 İstanbul'un beylerine
 Has zeamet tımar düştü

Kuralsız oynanır oyun
 İşin çok zor, yoksa dayın
 Ağaya binlerce koyun
 Marabaya çomar düştü

Haksızlığa ettik niyet
 Yaptırdık zorunlu diyet
 Saraylara kemiksiz et
 Barakaya damar düştü

Büyüklerde vaat bol ya
 Akıtırız sümük salya
 Mütahide altın kolye
 İşçiye ip kemer düştü

Pazarlık laf olsun diye

Versen almaz dilenciye
Altı yüz elli yediye
İki buçuk tomar düştü

Gelir düzgün taksim bozuk
Her dönemde yedik kazık
Sayısalı yaptık azık
Ümitlere kumar düştü